

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LXVI. Alexander Falconerius Romanvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

No. LXVI.

ALEXANDER FALCONE- RIUS ROMANVS.

Alexander Falconerius Romanus, Sacrae Rotae Auditor, Almae Urbis Gubernator: Vice-Camerarius, Sacrae Romanae Ecclesiae Diaconus Cardinalis, cum Joanne Baptista Alterio eadem die ad Sacrae Purpurae Honorem venit, ut qui meritis pares essent, honoribus aequarentur. De Utrouque Concive suo, ad id Honoris evecto, Urbs Romana sibi sumopere congratulabatur; nec desuere publica laetitiae testimonia. Sed cum festivis ignibus aer relucebat, multo majori & prorsus admirabili virtutum fulgore Alexander Falconerius corruscabat. Jurisprudencia tantum semper excellabat, ut gravissimis tribunalibus praepositus, nunquam non oracula fundere visus sit; & cum nunquam nisi ex praescripto justitiae Sententiam ferret, summus Justitiaris cunctis semper visus est esse. Sed tam bello foedere Clementiam Justitiae sociabat, ut qui victus abiret, penes se victorem dignosceret, aut saltem bis victum justitiae & Clementiam videret; tam aequam videlicet trutinam difficillimas causas librabat, ut qui inde conquereretur, non esset. Videlicet non degenerem se Posterum exhibebat Illustrissimorum Antecessorum suorum, qui Nominis sui amplitudine Romanum orbem complectebantur. Qualis, quantumque fuit Laelius Falconerius, quem ceu pretiosissimum gemma Sacra Roma aestimabat? Is Perusii Jurisprudentiam edoctus, Pisis Doctoris Lauream summa omnium gratulatione susceperat. Inde Romam causarum patrocinio advocatus, summam integritatis famam illud munus sustinuit. Postea praefecturas amplissimas adeptus Spoletum, Beneventum, Campaniam & maritimam oram summa cum laude moderabatur. Exinde ab Urbano VIII. Thebarum ad Infulas evehebatur. Ejus etiam jussu Pontificius in Belgium ibat Orator. Redux factus, in Album Principium Purpuratorum ab eodem Urbano VIII. referebatur, ut eximia ejus virtutes condigno aliquo praemio condecorarentur. Cum Bonnoniensis Legatus esset, Germanorum Equitum par nobile, civium nobilitatem trahens utrimque in partes, mox inter se singulari certamine dimicaturum, suas evocabat in aedes, dividebat cubiculis, alloquebatur singulatim, autoritate aggrediebatur, suavitate diliniebat, rationibus vincebat, amicos postridie, benevolosque dimittebat. Cum calculo laboraret, & extremus dolor extremam urgeret diem, fectionem admittebat. Arox supplicium vultu laeto, animoque virili subibat, in vulnere, in sanguinis effusione, nec ulla lachrymula, aut in-

con-

conditus oris clamor notabatur. Cum sententiam sapius ferret, ab aliis aurum neququam extorquebat, qui suum etiam in egentium necessitates profundebat; neque solum non extorsit, sed nec quidem allata munera unquam admisit. Ecce & mirare! Familiarem suum instanter aliquando interpellantem pro alio, gratiosè interrogavit, Ecquid demum profutura ipsi esset gratia, quam tantâ contentione expeteret? Familiaris promissionem sibi factam quinquaginta aureorum ingenuè explicavit; tunc Falconerius, quantum ille promiserat, tantundem rependebat de suo, ne malè justitiæ pendens libra contra jus fasque in partem alteram inclinaret. Demum gloriosissimus Falconerius, fatali morbo correptus, Viterbii decubuit, quâ in urbe, ubi nuntium propinquæ mortis accepit, non fractus est, non concidit, non nutavit; sed tam integer, tam erectus, tam immotus consistebat, ut nequaquam de ipso agi in tanto negotio videri possêt, nisi quod audita re statim adjecit: *Bene est, repetamus igitur per Sacram Exomologesin totius anteactæ vitæ noxas, & elapsam vitam ad futuræ formam & modulum exploremus, quo more sanctorum decedere possimus.* En in Lælio Falconerio prototypon Eminentissimi nostri Purpurati Alexandri Falconerii, quem in alio represento, ne tanti Viri, modestiæ gravis sim. Sacræ Rotæ Auditor factus, singulari prudentiâ, fide, sapientiâque fuffit, ita ut quod de Lælio Falconerio, de ipso pariter dici potuerit, quod semper justæ sententiæ severitatem mollierit Stylo, illamque procedere jufferit facilem & ornatam, ita ad suavitatem factus, ut eum, in quem jura pugnabant) si absolutio libera non erat) damnatum quidem vellet, sed non offensum. Gubernator Almæ Urbis factus Alexander, non minùs Lælium ex integro æmulabatur, qui videlicet non aurum & argentum, sed omnium corda rectissimus & mitissimus judex ad se trahebat. Ei nullæ feriæ erant ab audiendis supplicibus. Qui humano sanguini parcebat, quoad sine populi justitiæque damno licuit, qui etiam, si quos ipsorum scelera trahebant ad cædem, in eorum salutem ipsa supplicii die Sacris Mysteriis operabatur ad aras. Nec minus Illustrissimus Falconerius Sacræ Sedis Vice - Camerarium probatissimâ industria agebat, in Camerâ Charitatis ipsemet omnibus acceptabilis visus. Certè Benedicto XIII. ita dilectus, ut in prima creatione XI. Septembris Anno 1724. factâ, cum altesato Joanne Baptista Alterio itidem Romano Cardinalis diceretur, geminato Urbis Romanæ gaudio, ob geminum sydus, auspicata felicitate, Purpurato in Cœlo collocatum. Inde VI. Octobris rubeum Galerum è manibus Pontificis suscepit; & brevi postea possessionem cepit de suâ Ecclesiâ DELLA SCHALA, ipsemet per hos gradus bonorum augurio, & virtutibus suffragantibus, deventurus ad summa, seu Alexander futurus Maximus.

